

GAZETA LWOWSKA.

We Środe

N^{ro}. 44.

18. Kwietnia 1827.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujące
O k ó l n i k i.

I.

Komora celi Czernowiecka wyniesioną została na
główną komorę celi trzeciego rządu.

Mocą Dekretu wysokiej Kamery nadwornej
z d. 7. z. m. do liczby 4518. komora celi w
Czerniowcach, na główną komorę celi trzeciego
rządu wyniesioną została.

Co niniejszém do publicznej wiadomości po-
daje się.

II.

Ogłasza się, że uwolnienia w §. 4tym przepisów
myta drogowego z roku 1821 zawarte, także
na podwoły do budowy wszystkich dróg pu-
blicznych rozściągają się.

Jego C. K. Mość najwyższą Uchwałą z d.
3. Lutego 1827 raczył uwolnienie od myta, we-
dług §. 4 lit. P. nowych przepisów myta z roku
1821, jedynie tylko dla podwoły do budowy i
konserwacji: gościńców Skarbowych służące, z tych
samych powodów, także na podwoły do budo-
wy wszystkich innych dróg publicznych najtaska-
wiej rozściągnąć, z tém jednak, że postanowie-
nie niniejsze, dopiero z wyjściem czasu terażniej-
szej dzierżawy myta, t. i. z d. 1. Listopada 1827
powszechnie do skutku przyjść ma.

Co niniejszém w następności Dekretu wyso-
kiej Kancelaryi nadwornej z d. 6. Lutego r. b.
do liczby 353r. do powszechnej wiadomości i za-
chowania ogłasza się.

— Z Wiednia. —

N. Pan z uwagi na długoletnią znamienitą
służbę wojskową Kapitanu pierwszego oddziału po-
granicznego kordonowego Galicyjskiego, Wawrzeń-
ca Bechel, raczył go najtaskawiej wynieść do stanu
ślacheckiego w Państwach Austryjackich, z zaszczyt-
nym słowem: Urodzony i przedimkiem: Bechels-
heim, z uwolnieniem od opłaty taksy.

N. Pan postanowieniem Swojem z d. 11. z.
m. raczył katedrę statystyki w Uniwersytecie Lwowa
skoin, nadać najtaskawiej Doktorowi. Michałowi
Stoeger.

C. K. Kancellaryja nadworna mianowała Ko-
cepistę przy Gubernijum Galicyjskiem, Franciszka
Huatak, Kommissarzem Cyrkułowym trzeciej klasy
w tejże prowincyi.

Podczas głównego ciągnięcia wielkiej Lote-
ryi na Państwo Neumarktl, przedsięwziętego w
d. 4. t. m. przypadły największe wygrane na Nu-
mera następujące, jakoto:

Ner. 55,358.	wygrywa Państwo Neumarktl,
— 40,925.	— — — — — hamernię,
— 79,761.	— — — — — 20,000 ZR. W. W.
— 51,481.	— — — — — 10,000 — — —

W ciągnięciu niebieskich losów bezpłatnych
Numer następujące zyskały główne wygrane:

Ner. 140,708.	1200 dukatów,
— 15,112.	400 — — —
— 2,738.	150 — — —
— 159,253.	75 — — —
— 25,048.	75 — — —

— Z Węgier. —

Gazeta Preszburgska z d. 30. Marca donosi:
»Względem najwyższej Rezolucyi nadeszłej w d.
11. t. m. a dotyczącej się stosunków pienięż-
nych między prywatnymi odprawiły Stany d. 25.
t. m. pierwsze cyrkularne narady. W Poniedziałek,
d. 26., było 201sze posiedzenie Sejmu, na
którem tak wspomnioną Rezolucyją, jakoteż naj-
wyższy Reskrypt z d. 10. t. m. w Izbie Stanów
jeszcze odczytano, poczem projekt do przedstawie-
nia o soli w obudwóch Izbach sprostowano; w
koncu trudniły się Izby zażaleniami: Dnia nastę-
pującego wspomniane przedstawienie na 202gim
wspólnem posiedzeniu odczytano i do N. Pana
przesłano. Na posiedzeniu 203ciem odprawionem
w d. 28., jakoteż na 204tém, przypadtém dnia
wczorajszego, rozpoznawano zażalenia. (G.W.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Według wiadomości z Nowego Yorku z d.
2. Marca, P. Clay, na wezwanie Posta Angiels-
kiego w Washingtonie, wszedł w układy z Wiel-
koryządcami Panstw Massachusetts i Mainy, aby od-
łożyć budowę drogi, którą ostatnie Państwo, na
ziemi, której posiadłość nie jest rozstrzygniętą,
mianowicie między Majną i Kanadą, prowadzić
zamysła.

W d. 15. Lutego przelożono Izbie Reprezentantów w Washingtonie raport z prośby wielu obywateli Nowego Yorku, Pensylwanii, Delaware, Marylandi, Wirginii i Ohio, żądających, iżby Zjednoczone Stany wystąpiły wyprawę w celu dokładnego poznania północnych okolic Ameryki, lub, jeźliżby można przedsięwziąć ciekawsze i obszerniejsze odkrycia w południowej części kuli ziemskiej. Raport Wydziału, uznał żądanie dla wysokiej powagi proszących godne rozpoznania, atoli nie zapuścił się dalej względem pożytków lub możności wykonania takiego przedsięwzięcia i nie był tego zdania, aby w tej mierze zezwolić na jaką sumę, wszakże polecił wspomnioną prośbę posłać Ministrowi Morskiewu. Izba pochwaliła ten raport.

Bil mający za cel podwyższenie cła na zagraniczne sukna, przyjęty przez Izbę Reprezentantów, odrzucił Senat większością 24 głosów przeciwko 17. (G. W.)

Ameryka Hiszpańska.

Nowa Rzeczypospolita Fredonija już się skończyła. Prowincja Texas, z której miała się składać, bez krwi przelewu połączyła się z Uniją Meksykańską, i wszystkie nadzieje burzycieli spokojności zostały zniweczone.

Mémorial Bordelais zawiera następujące wiadomości z Paraguj:

Listy z Buenos-Ayres, datowane z dnia 8go Stycznia, donoszą: »Doktor Francia tak przyjął Deputowanych prowincyj Tarija i Rioja, iż teraz liczą jedynaście prowincyj Peru, czyli byłego Wice-Królestwa Buenos-Ayreskiego, która się z Paraguj ściśle połączyły, aby z nim losy dzielić. Dyrektor posłał im prawa zasadnicze Paragaju i zbiór ustaw i rozporządzeń, jakie dla swojej ojczyzny wypracował, i do wiary podobna, iż to wszystko bez trudności będzie przyjęte. Doktor Francia rozkazał, aby uchwała dotycząca się emancypacji Paragaju wyryta została czerwonymi literami na wszystkich domach gminnych, i potwierdził wyrok, nakazujący Anglika Filipa Relly strzelać, a potem go w mieście Santa Fe, gdzie się okazał jako agent angielski, spalić. Uzbijania popierano podówczas silnie w Paraguj, atoli sądzono, że nie przyjdzie do wojny, a przybycie Margrabiego Guarany położy koniec wszystkim nieporozumieniom. (G. W.)

Portugalia.

Podług Gwiazdy z d. 31. z. m. dowódcy zbiegów Portugalskich: Tellez Jordao, Montalegre, i t. d., dążąc ku granicom Francuzkim, przybyli do Burgos. Margrabia Chaves, będąc słabym,

otrzymał pozwolenie zatrzymać się kilka dni w mieście nie daleko Burgos.

Bryg Portugalski Prudencia, który opuściwszy Rio de Janeiro w d. 17. Grudnia r. z. przybył po 83 dniach podróży do Lizbony z wiadomością o śmierci Cesarzowej Brazylijskiej, która w Stolicy tej największą sprawiła snetek. Znamienie przymioty duszy i serca tej dostojnej Monarchini tak w Portugalii, jakoteż w jej drugiej ojczyźnie i w Austrii były przedmiotem powszechnej czci i uwielbienia. Rodzina Królewska została tą niespodziewaną nowiną w głęboką pogrążona żalostí, którą wszyscy mieszkańcy Stolicy z czułością dzielili. Za rozporządzeniem c. k. Sprawującego interesa na Dworze Portugalskim, P. Pflügl, odprawiono w Austryjskim narodowym kościele u Ś. Jana Nepomucena nroczyście nakożeństwo żałobne, na którym znajdowali się wszyscy obecni w Lizbonie Austryjacy poddani. (G. W.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

Podług doniesień z Londynu z d. 27. Marca; Hrabia Liverpool od dni kilku już cokolwiek więcej mówił; raporty lekarskie o jego zdrowiu były pomyślniejsze.

W d. 23. Marca Hrabia Malmesbury wniósł w Izbie Niższej na przelożenie wykazu ilości wełny owczej wprowadzonej od roku 1800 do 1826 włącznie do Anglii, z wymienniem hrabjów, z kąd przybyła wełna, i z załączeniem cła, jakie od tejeż zapłacono. Zacny Hrabia uskarżał się mocno, że cło na obcą wełnę zniżone zostało z 6 pen. na 1/2 pe. od funta. Zatem rolnik Angielski ma tylko 4 procentu cła, które go zastłania, podczas, gdy fabrykanci sukna angielskiego używają protekcyjnego cła 15 procent. Rolnicy angielscy, którzy zajmują się chodowaniem owiec, musieliby zginać, albowiem w roku 1824 wprowadzono do Anglii 19,378,000 funt.; w roku 1825, 22,558,000 fun., a w roku 1826 43,795,000 fun., a wywóz towarów wełnianych, po zniżeniu cła na 1/2 p. nie powiększył, lecz zmniejszył się. — Xiążę Richmond wyraził nadzieję, że zacny Hrabia po otrzymaniu papierów, jakich wyszukiwał, wnieśie ten przedmiot w kształcie przelożenia. — Hrabia Darnej zapewniał, że wielu rolników ma jeszcze w składzie od dwóch lat strzyżoną wełnę, i mniemał, iżby należało coś uczynić, aby ich przed obcą wełną zastłonić. — Margrabia Salisbury takiegoż samego był zdania, i uskarżał się, że cudzoziemcy posyłając swoje wełnę do Anglii, nie chcą mieć żadnych innych towarów, jak tylko pieniądze. (?) — Lord Rosdale mówił, iż rolnicy angielscy ponieśli wielką szkodę przez przywóz wełny, skór, toju i serów, z tego powodu unszą mieć wysokie ceny

zboża, aby obstać mogli. Rząd zrujnował już kredyt rolnika angielskiego. Dziwną jest rzeczą, co dla czego ceny zboża są teraz tak niskie, co nie można sobie inaczej objaśnić, tylko tem, że rolnicy przestają na mniejszym od innych ludzi zysku. Adam Smith mówił, że wielkie zyski kupców naszych rujnują i są głównymi przyczynami cen wysokich. Za jego czasów kupcy nasi jeszcze większe odnosili zyski. Teraz mieszkają oni w Portman-Square, Portland-Place, lub w parku Rejenta, a w starém mieście (City) mają tylko kantory. Bardzo mało lub zupełnie nic nie zają się na interessach, i zmuszeni są poruczać je sposobnym kommissantom, a do City przybywają dla podpisania swojego imienia. Już więcej nie używają czapekksamotnych i szerokich trzewików, jak ich przodkowie. Wielki zysk, którego fabrykanci i kupcy ku utrzymaniu kosztownego domu wynagają, jest według jego mniemania przyczyną, dla czego cudzoziemcy taniej towary swoje od nas zbywać mogą. — Wniosek Hrabiego Malmesbury został przyjęty.

Na posiedzeniu Izby Niższej w d. 26. Marca złożył P. Kanning w biurze téjże: 1) Traktat z Cesarzem Jego Mością Brazylijskim względem ostatecznego zniszenia handlu niewolnikami. Traktat ten został niedawno podpisany i powinien być wykonany we trzy lata po ratyfikacji. 2) Traktat między Zjednoczemi Stanami Ameryki północnej a Jego Królewską Mością, dotyczący się handlu niewolnikami, którzy w ostatniej wojnie właścicielom byli zabrani. Zjednoczone Stany żądały początkowo 2,000,000 dol., atoli teraz przestają na 1,200,000 dol. 3) Korrespondencyą między Rządem Angielskim a Amerykańskim, która zasła względem zobowiązań handlowych między Zjednoczonymi Stanami i osadami Angielsko-Zachodnio-Indyjskimi.

Izba Niższa trudniła się sprawą względem naruszenia swoich przywilejów. PP. Frank i Lambert wezwani zostali przed szranki Izby.

Bil ku pomnożeniu dochodu Xięcia Klarencyi odczytano po raz trzeci i takowy przyjęto.

W d. 19. Marca odbyło się Zgromadzenie Katolików Angielskich w kawiarni pod koroną i kotwicą, któremu przewodniczył Xiąże Norfolk. Następująca uchwała została jednomyślnie przyjęta: Co się nas dotyczy, tedy nie utraciliśmy odwagi przez naszą klęskę, jeżeli nazwać można klęską brak czterech głosów podczas narad 548 głosujących; chociaż pełni jesteśmy uczuć wdzięczności za wspieranie naszych żądań od lat kilku w Izbie Niższej, jednakowoż jesteśmy to winni samym sobie, pamiętacie naszych poprzedników i wszystkich, którzy podobnie nam, z powodu naszych religijnych zdań zostają pod ustawami karnymi i wy-

jątkowemi, iż nigdy nie zrzecemy się żądań zupełnego udziału wszystkich dobrodziejstw Konstytucyi, dopóki nie osiągniemy celu naszych usiłowań.

Prośba Biskupów Katolickich względem użycia przeznaczonéj od Parlamentu summy dla zachęcenia oświecania ludu w Irlandyi, dała niedawno powód do narad w Izbie. Owe towarzystwo, któremu r. z. pozwolono 30,000 fun. szt. na wychowanie ubogich w Irlandyi, obwinione jest, na jakich zasadach jeszcze nie wiadomo, że tych pieniędzy użyło, aby namawiać prozelitów do protestantyzmu.

Podług wiadomości z Sierra Leone, Major Laing dostał się nakonon ee przez góry, z których Senegal i Gambia wypływają, do środka Afryki. W Listopadzie 1820 miał przybyć do Tombuktu,

Morning-Chronicle zapewnia, że przedsięwzięta us nowo proba z okrętem parnym *Entreprise*, dla Greków przeznaczonym, nie okazała takiej niedogodności, jak głoszą. Machiny i ster, są trwałe, kocioł potrzebuje mniej węgla, niżli zwyczajne machiny i okręt we trzech godzinach odbywa 30 mil angielskich.

Całą spódnicę ppo Xięcia Yorku, oddano Sądowi Kancelaryjnemu, który wziął na siebie umorzenie długów, jak dalece starczą fundusze. Sir Herbert Taylor, Sekretarz prywatny i przyjaciel s. p. Xięcia, wydał pamiętnik o jego chorobie od d. 9. Czerwca do d. 5. Stycznia tego roku; takowy jest nader zajmujący, i w Dzienniku z d. 21. całkiem jest wydrukowany.

Syn Marszałka Soula jest na teraz w Londynie, i przedsięwzięcie podróż wewnątrz kraju.

(D. A.)

Z Indyj Zachodnich dowiadujemy się, iż Rząd Hiszpański ogłosił miasto St. Jago na brzegu południowym wyspy Kuby, wolnym portem; że Admirał Laborde ciągle blokuje Meksykańskiego Komodora Porter w Kejwest; że w Vera-Cruz było w gotowości 2 mil. dol. w celu postania onych dla Anglii i zapłacenia Meksykańskiej dywidendy; że Meksykański Rząd postąpił Gubernatorowi Sancedo 150 ludzi ku utłumieniu zamieszek w prowincyi Texas.

Oddziały pułków 3go gwardyi i 4go i 63go liniowych, ogółem 120 ludzi, w celu udania się do Portugalii, wsiadły w Portsmouth na okręt Romnej, który miał odpłynąć do Danport, gdzie w takim samym zamiarze weźmie oddziały pułków: 23go i 43go.

(G. W.)

Francyja.

Król, który od niejakiego czasu chorował na podagrę, podług doniesień z Paryża z d. 30. Marca miał się lepiej i spodziewał się być na na-bożeństwie następującej Niedzieli w kaplicy Zamkowej.

Hrabia Ofalia, jako Poseł do Londynu przeznaczony, przejeżdżał przez Bajonne w podróży do Paryża.

Xiążę Larochevoucauld-Liancourt, Par Francyi, umarł w Paryżu d. 26. z. m. w wieku 61 lat.

Izba Parów odłożyła w d. 27. Marca narady względem wniosku Hrabiego Tascher, aby odmienić sposób mianowania Kommissyj szczególnych (w zamiarze przypuszczenia do tej także członków uniejszości) na czas nieoznaczony, ponieważ nie dawno wybór Kommissyj szczególnych względem prawa o druku, ten wniosek mniej nagłym uczynił. Poczem otworzyła Izba narady nad Kodeksem wojskowym.

Dnia 29. t. m. zakończyła też Izba narady nad Kodeksem wojskowym i zajęła się rozbiorem pojedynczych artykułów.

Izba Deputowanych posunęła dyskusyje swoje w d. 27. Marca aż do 89. art. prawa o leśnictwie, lecz musiała je przerwać, ponieważ oddało się wielu Członków.

W d. 29. t. m. P. Borel de Bretizel zdał w tejże Izbie raport Kommissyi z prawa o Sądach przysięgłych, poczem zajęła się Izba dalszemi naradami nad prawem o leśnictwie.

Właściciele i główni Redaktorowie rozmaitych Dzienników, przytacza Gwiazda z Konstytucjonisty, mieli zaszczyt być wezwanymi w d. 30. rano przed Kommissyją Izby Parów, która wysłuchać chciała ich postrzeżenia nad szczególnymi interesami zakładów, które zastępują.

Sąd Królewski Paryżki wydał w dniu 27. Marca wyrok w sprawie Adwokata Isambert, obwinionego, że w jednym artykule wzywa do nieposuszeństwa przeciwko ustawom; wyrok ten mówi, że oskarżony artykuł zawiera w prawdzie błędną naukę, lecz nie wzywa umyślnie do nieposuszeństwa przeciwko prawu. Adwokat Isambert i wydawcy współoskarżonych Dzienników: (*Gazette de Tribunaux* i *Echo du soir*) uwolnieni zostali od kary, na którą zostali skazani przez Sąd Policyi poprawczęj. (G. W.)

Rossyja.

Cesarz Jmci. Rossyjski Manifestem swoim z d. 7. Grudnia r. z. przepisując postępowanie prawne względem grecko-rossyjskiego Duchowieństwa i osób kościelnych w Finlandyi, nie należących do wojska, po rozpoznaniu opinii Sgo rządzącego Synoda, jakoteż Cesarzkiego Senatu w Finlandyi, raczył rozkazać: że wszystkie zażalenia na niedopełnienie służby, nieobyczajne postępowanie lub mniejsze przewinienia owych osób, lub onych najbliższych krownych, skoro

nie poświęcili się innemu stanowi, wytoczone być mają do Sądu duchownego i w tymże rozpoznane, którego pierwszą instancją stanowi Finlandzki grecko-rossyjski duchowny Rząd w Wiburgu, a od którego apelacyja w zwyczajnej formie idzie do właściwej duchownej Władzy; zaś wszystkie sprawy względem ciężkiego przestępstwa owych osób, mają być rozpoznane i sądzone przez Sąd świecki miejsca, gdzie takowe zostały popełnione, a to w obecności należycie umocowanego ze strony grecko-rossyjskiej duchownej Jurysdykcyi, który przytém czuwać ma nad zachowaniem praw obwinionego, podług zasad ustaw karzących kraju. W przypadkach wspólnego przewinienia, Władza miejscowa, oddzieliwszy, rozpoznawszy i zawyrokowawszy względem przedmiotu, który do jej zakresu należy, przosła akta Sądowi Nadwornemu Finlandzkiemu; zaś akta względem przedmiotów Sądowi duchownemu ulegających, ostatniemu, który w tej mierze postąpi podług praw Kościoła grecko-rossyjskiego. Każda z tych spraw rozpoznana wtedy zostanie nie zawisła jedna od drugiej, podług praw dla każdej przepisanej. Jeżeli Sąd świecki za przewinienie przeciwko ustawom cywilnym zawyrokuje oddalenie grecko-rossyjskiego Duchownego, tedy takowy, z wymienieniem jego przewinienia i prawnego wyroku, za rozporządzeniem Jenerała Gubernatora Finlandyi, odesłany będzie do Petersburskiego duchownego Konsystorza, który w tej mierze postąpi wedle istniejących przepisów Kościoła grecko-rossyjskiego. Skoro Sąd Nadworny taką sprawę rozpoznał, przesła rezolucyją Jenerałowi Gubernatorowi w Finlandyi, który takową odeszła niezwłocznie duchownemu Petersburskiemu Konsystorzowi, aby tenże, jeżeli znajdzie powody, postanowił, czyli dla zachowania praw oskarżonego należy odwołać się do Wydziału sprawiedliwości Senatu Finlandzkiego. (G. W.)

Turcyja.

Dostrzegacz Austryjaki z d. 3. b. m. umieścił pod artykułem: »Z Konstancyjnopola dnia 10. Marca« co następuje:

Po odejściu ostatniej poczty nic ważnego nie zaszło w stolicy. Rząd nie przestaje mieć bacność i ściśle przestrzegać publicznego porządku i spokojności. Jeszcze wciąż skazane bywają na wygnanie takie osoby, szczególnie z klasy rzemieślników, które albo zostawały w ścisłym z Janczarami związku, lub nie mogły stawić rękojm: swojej rzetelności. Według nowego rozporządzenia, wszystkie klasy rzemieślników muszą mieć od swoich przełożonych Teskeres, czyli zaświadczenia, i tak Naddyrektor

cell, jakoteż Intisab-Agassi (Intendent Policji) otrzymali nowe i obszerniejsze pełnomocnictwa, aby czuwali nad wykonaniem nowych urządzeń policyjnych.

Roboty w arsenale, jakoteż budowa koszar, czynnie są popierane; wojska korzystając z łagodnego nadzwyczaj powietrza, ćwiczą się nieustannie w obrotach.

Podług wiadomości z Bosnii, mieszkańcy tej prowincyi, którzy z początku zupełnie niechętnymi się okazali ku nowym urządzeniom Porty, od czasu przybycia nowego Wielkorządcy, Abdurrahman-Paszy, odmienili swój sposób myślenia, i okazali się skłonniejszymi do poddania się przepisom przez W. Sultana nakazanym.

Z okolicy Aten nie nadeszły żadne nowsze wiadomości; lecz ze wszystkich stron nadchodzące raporta potwierdzają klęski, jakie poniósłoby wyprawy na lądzie i morzu, przez Greków w pierwszej połowie Lutego na odsiecz Akropolis uzbrojone. — List z Smyrny z d. 3. Marca zawiera w tej mierze co następuje: Stanowczy wpływ przez posiadanie zamku Ateńskiego na los stałego ładu Greckiego, zniewolił Greków, zebrać wszystkie siły na odsiecz tej twierdzy. Wiadomo, że w tym celu uzbrowili dwie wyprawy, jedną na morzu pod sprawą Angielskiego Filhelena Gordon, drugą na lądzie pod Vasso, Burbachi i P. Notara. Seraskier Reszyd Pasza uderzył nasamprzód na ostatni korpus, którego przednia straż liczyła 600 ludzi, i takowy częścią wyciął, częścią wziął w niewolę, poczem reszta uciekła i w górach się rozproszyła. W tej potyczce Pułkownik Burbachi, rodem Cefalończyk, który długo służył w wojsku Francuzkiem, wraz z dwoma Francuzkami Filhelena i jednym lekarzem, Niemeem, wzięci w niewolę, na rozkaz Seraskiera natychmiast zostali ścięci. — Tymczasem wyprawa morska, która wyszła z Salamis, a do której należał okręt parny Karteria (niegdy Perseverance) pod sprawą P. Hastings, wylądowała w nocy z d. 5. na 6. Lutego w Piraens, osadziła kilka mocnych stanowisk na brzegach, i w pośpiechu nowe wyrypała szance. Mała liczba Turków — mówiący liczbę 40 — którzy znajdowali się w okolicy, gdzie lądowanie było uskutecznione, zamknęła się w klasztorze S. Spirydjona i w domie cłowym, na brzegu, gdzie, chociaż od tych budowl od morza okręt parny, a od ładu baterje greckie najsilniej strzelały, jednakowoż dopóty trzymała się, aż Reszyd Pasza, dowiedziawszy się o zwycięztwie nad wyprawą lądową Grecką o lądowaniu innego korpusu Greckiego w Pi-

raeus, tamże obrócił się, w d. 11. Lutego przybył, swoich oswobodził i Greków tego i następującego dnia prawie ze wszystkich mocnych stanowisk na brzegach wypędził. Przy odejściu ostatnich wiadomości, w d. 14. Lutego, które otrzymaliśmy (tu w Smyrnie) przez okręt przybyły z Salamis, Grecy jeszcze w owym dniu zajmowali Phalerns (port południowy Ateński). Turcy, uszkodziwszy mocno ogniem działowym okręt parny, zmusili go opuścić Piraens, a Dowódca całej wyprawy, Pułkownik Gordon, sądząc, iż wszystko ntracił, miał znowu popłynąć do Salamis. Tak ón, jakoteż Pułkownik Heidegger, który ze swoimi Oficerami Bawarskiemi do tej wyprawy należał, oskarżają Greków, że nie mieli odwagi, i że nie działali wspólnie. — Gazeta powszechna Grecyi z d. 14. Lutego (n. s.) mówi także o tych potyczkach blisko Piraens, przy czem jednakże, z powodów łatwych do pojęcia, osobliwie, że podówczas Grecy utrzymywali się na lądzie, onym zwycięztwo przypisuje. Reszyd Pasza, rozprószywszy korpus, który się pod sprawą Vasso i Burbachi przez Eleusis ku Atenom zbliżył, wystać miał 200 do 300 ludzi przeciwko Distomo, gdzie Karaiskaki jeszcze w dniu 12. Lutego trzymał w oblężeniu Turków pod Omerem i Osmanem Paszą. »

Tymczasem trwały wciąż niezgody pomiędzy tymi, którzy chcą być na sterze Rządu w Grecyi, i w ostatnich czasach do takiego stopnia doszły, że muszą być szkodliwe na działania wojenne. Rozjątrzona jest teraz bardziej niżeli kiedyś nienawiść między stronnikami Teodora Kolokotroniego, a byłego Prezesa Rządu Konduryjottego; w Napoli di Romania nieustannie panuje anarchija; Rumelioci posiadają tę twierdzę, i dla tego nienawidzą ich Morejczykowie. Grecy stałego ładu powstają przeciwko wyspiarzom, a ci przeciwko tamtym; massa ludu ubogiego, który stał się ofiarą powstania, i zład pochodzącej zewnętrznej i wewnętrznej wojny, ostatnią swoją nadzieję uspokojenia niezgód pokłada jeszcze w dobroczynnym wpływie Mocarstw zagranicznych przeciwko tym, którzy miast użyćia broni za sprawę swojej ojczyzny, dybią jedynie na pieniądze i rabunki. Deputacya wysłana do Kastri (Hermione) przez obiedwie Kommissyje Rządowe w Eginie, która aby zakończyć spór względem siedziby Zgromadzenia narodowego, miała w tym celu przełożyć trzecie miejsce (oprócz Eginy i Kastri) nic nie wskarawszy powróciła do Eginy. List pewnego Greka — wyraźnie przyjaciela Rządu w Eginie — datowany na tej wyspie z d. 13. Lutego, donosząc o tej wiadomości, dodaje: »Zdaje się, że tutejsi Władcy, aby tych rzeczy nie pogorszyć,

ustąpią pretendentom w Kastri, chociaż pierwsi widocznie mają słuszość. Lecz Konduriotti, który sobie najwyższą władzę w Hydrze przywłaszczył, jest za miejscem Zgromadzenia w Kastri; Spezycja i inne wyspy równie ogłosiły się za Kastri, gdzie Teodor Kolokotroni z 2000 ludzi panuje. Ipsaryjoci posłali także swoich Deputowanych do Kastri. Wszyscy dobrze myślący z zalem patrzą na to, że Kanari, znany Dowódca palnych statków, obrany został Deputowanym na Zgromadzenie narodowe. Człowiek ten zginął! Dla czego pozbawiać go zawodu, w którym tyle użytecznych czynił usług? — Kommodor Hamilton blokuje w Poros Hydryjotyczne okręty wojenne (mówią w liczbie 40), w zakład za pretensją 1,200,000 piastrow, którą twierdzi mieć do Greków za szkody handlowi Angielskiemu morskiemu, przez rozboje Greckie zrzadzone. Doktor Bailly, który w jakimś względzie zastępuje Jenerała Roche, i aż do przybycia Pułkownika Heideggera upoważniony był do podziału żywności, przysyłanych przez Wydział Filhelenów, czyli onegoż głównego Ajenta P. Eynard, dał także część owych żywności staremu Kolokotroniemu w Kastri; obrzydłe postępowanie, na które Pułkownik Heidegger słuszenie rozgniewany, ponieważ żywność ta nie była przeznaczona wspierać i żywić wewnętrzne niezgody! *

Oto są wyżej namienione wyimki z gazet Greckich z d. 14. i 17. Lutego:

(Z Gazety powszechnej Grecyi z dnia 14. Lutego.)

W d. 11. t. m. przed wschodem słońca nahażat się Kiutajer (tak zowią Grecy Seraskiera Reszyd Paszę) przeciwko naszym w Piraeus z wielką siłą wojska pieszego, wspartego wszystkim jego konnym żołnierzem i czterema działami, i uderzył natychmiast na naszych, dobrze oszańcowanych. Nieprzyjaciel był jak wściekły, i ponawiał atak przeciwko różnym stanowiskom; lecz rozbity od naszej artylerji i ognia broni ręcznej, został z wielką stratą odparty, i musiał około godziny 9. (3. godzinie z południa) pokonany, odstąpić.

Pułkownik T. Gordon, Jeneralny Dowódca obozu w Piraeus, donosząc o tém świetnym zwycięstwie Rządowi, dziękuje Boskiej opatrności i cieszy się, że strata z naszej strony bardzo nieznaczna była. Kommandant Jeneralny chwali wojsko i jego Dowódców, ponieważ w dniu o-

wym dobrze dopełnili świętego obowiązku ku swojej ojczyźnie, a przeto sprawili mu największą radość. Kapitan Hasting zawiął ze swoim parnym okrętem do Piraeus, i najsilniej i najskuteczniej wspierał walczących. Jeneralny Dowódca chwali Kommandanta artylerji P. Müller i Szefa fortyfikacyi P. Botte, jakoteż P. Inglessi, Dowódcę regularnej piechoty, ponieważ się znacznie do owego zwycięstwa przyczynili. Wojsko regularne walczyło z wielką śmiałością. Psaryjoci użyli do artylerji postępowali jak rycerze, i Kommandant Jeneralny wiele winien ich Dowódcy Teodorowi Matio. Okręt wojenny P. N. Jannotzi znajdował się także podczas tej potyczki w Piraeus, i na nieszczęście utracił dwóch dobrych najków i obywateli, Nikoli Kyriaku, (Chali) i Manoli Zecha, obudwóch z Psary.

Gazeta powszechna Grecyi z d. 17. Lutego wyraża co następuje: »W dniu 13. t. m. było w Piraeus kanonada, i to silna kanonada. Nieprzyjaciel utracił 80 ludzi, a wielu zostało rannych; naszych poległo 4, a 15 mieliśmy rannych.

Poczem czytamy następujący artykuł o niepomysłnych układach Deputacyi, wysłanej z Eginny do Kastri. »Przed kilku dniami powrócił znowu Deputowani wysłani do Hermione (Kastri przez obiedwie Kommissyje (Zgromadzenia Narodowego i Rządu) i resztę znajdujących się Pełnomocników, i z boleścią donosimy, że byli nic nie wskórawszy. Spodziewaliśmy się, że głos dwóch Kommissyj i tylu Pełnomocników jako głos zdrowego rozumu i powszechnego dobra, skutkować będzie na umysł owych w Hermione; lecz na próżno. Ani pismo zebranych w Eginie, ani rozumne przedstawienia Deputowanych, przełożenie popierające, zdoloby nakłonić. Obstając za tém, iżby Zgromadzenie narodowe odbywało się w Hermione, nie chcieli słuchać przełożenia względem wyboru trzeciego miejsca, przeto przeciwną dali odpowiedź, tak zniweczyli nadzieję połączenia wszystkich Pełnomocników, podczas gdy terazniejsze pojęcie ojczyzny wymaga gwałtowniej niżeli kiedyś połączenia się i zgody. Sądziwszy potrzebę ogłosić obustronne listowanie w tej okoliczności przekonani, że bez wszelkich uwag, da pozostanie bezstronnym czytelnikom przedmiot sporu miar nasz skutecznym w Nrze. następnym.

*) Numeru tego jeszcześmy nie otrzymali. (P. D. A.)